

SALM 118

Aquest Salm 118, ple d'entusiasme i agraïment, és típic de la Pasqua jueva i molt adient per a ser resat els dies d'exultació personal i festa cristiana.

La reconstrucció litúrgica antiga podria ser : El Poble d'Israel pujava al Temple per adorar Déu. En la processó intervenien: El PRESIDENT (un levita o un grup de levites), animadors de l'assemblea amb exhortacions pròpies; l'ASSEMBLEA (la congregació dels assistents), que responia clamorosament a les invitacions dels Levites; els LECTORS, que formulaven pregàries individuals i específiques.

- A l'entrada de Jesús a Jerusalem, el dia dels Rams, fou aclamat amb les paraules dels verset 26: *Beneït el qui ve en Nom del Senyor.*

- Jesús mateix cantà aquest Salm, moltes vegades a la seva vida, ja que es cantava com a part essencial d'acció de gràcies després de la celebració del sopar de la Pasqua que els tots jueus celebraven cada any.

- En l'Evangelí Jesús cita el verset 22: *La pedra que rebutjaren els constructors, ara corona l'edifici.*

☛ PUJADA AL TEMPLE

Els animadors de la litúrgia inviten el poble a la lloança i aquest formula a l'uníson amb un gran clamor i quatre vegades la gran convicció dels israelites: **l'amor etern de Yahweh.**

Intervenció individual davant de tot el poble congregat per a la pregària de lloança. L'orant comparteix de manera espontània o ritual els seus sentiments amb l'Assemblea.

Els presents a la processó **reaccionen** refermant el valor insubstituïble de la confiança en Yahweh.

Un altre orant proclama la protecció rebuda en situacions d'extrema tribulació, gràcies a la invocació de Yahweh.

És una enumeració genèrica que permet a cada assistent fer-ne aplicació al seu cas personal.

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo
perdura eternament el seu amor.

Que respongui la casa d'Israel:
perdura eternament el seu amor.

Que respongui la Casa d'Aaron:
perdura eternament el seu amor.

Que responguin els qui veneren el Senyor:
perdura eternament el seu amor.

President
Assemblea

President
Assemblea

President
Assemblea

President
Assemblea

Enmig de l'angoixa vaig clamar al Senyor 1er. Lector
i ell em va escoltar i me'n va lliurar.

Tinc el Senyor a favor meu, res no em fa por,
els homes, ¿Què em poden fer?

Tinc el Senyor a favor meu, Ell em defensa,
veuré desaparèixer la desgràcia.

Més val emparar-se en el Senyor,
que posar la confiança en els homes.
Més val emparar-se en el Senyor,
que fiar-se dels poderosos.

Assemblea

Quan m'envoltaven les propostes del mal 2n. Lector
invocant el Senyor les he vençudes.

Quan m'envoltaven i estrenyien el cercle
invocant el Senyor les he vençudes.

Quan m'envoltaven com un eixam,
i s'arboraven com foc d'argelagues,
invocant el Senyor les he vençudes.

Compendi i resum del testimoniatge individual davant l'Assemblea.

L'animador de la litúrgia recull el fervor exultant del poble.

L'Assemblea respon fent menció dels favors que Yahweh els atorga en el temps present.

Un orant aixeca la veu enmig de la multitud per relatar la benvolença i el perdó del Senyor, malgrat l'afflicció inherent al pecat.

☛ A L'ENTRADA DEL TEMPLE

El mateix orant demana ser comptat entre els justos o els perdonats.

El President dóna accés al temple a tots els congregats.

☛ DINS DEL TEMPLE

L'orant ateny el seu desig de "donar gràcies":

Reconeix la intervenció exclusiva de Déu en la seva salvació, i proclama la seva admiració davant el procedir imprevisible del Senyor.

Invita a celebrar-ho tots junts.

L'assemblea no es fa esperar i fa seva, amb vehemència la pregària de l'orant.

Confessa que el Senyor és el seu Déu i la seva llum

☛ PROP DE L'ALTAR

El president o els levites recullen les ofrenes. No és una pregària de sols paraules.

Intervé un orant amb una breu oració que incorpora l'adoració, la gratitud i la lloança

El President i l'Assemblea clouen el Salm amb les mateixes paraules de l'inici de la celebració.

M'empenyien tan fort que anava a caure,
però el Senyor m'ha sostingut.
Del Senyor em ve la força i el triomf,
és Ell qui m'ha salvat.

*Escolteu crits de festa i de victòria
a l'aplec dels justos:*

**La dreta del Senyor fa proeses,
la dreta del Senyor ens reconforta,
la dreta del Senyor fa proeses.**

No moriré, viuré encara
per contar les proeses del Senyor.
Els càstigs del Senyor han estat severos,
però no m'ha abandonat a la mort.
Obriu-me les portes dels justos;
entraré a donar gràcies al Senyor.

*Aquest és el portal que mena al Senyor,
els justos hi poden entrar.*

Gràcies perquè Vós m'heu escoltat
i heu estat la meva salvació.
La pedra que rebutjaren els constructors,
ara corona l'edifici.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls se'n meravellen.
Avui és el dia en que ha obrat el Senyor,
alegrem-nos-en i celebrem-ho.

**A!, Senyor doneu-nos la salvació!
A!, Senyor feu que millorem!
Beneït el qui ve en Nom del Senyor.
Us beneïm des de la casa del Senyor.
El Senyor és Déu: que Ell ens il·lumini.**

*Porteu les ofrenes, ordeneu la processó,
fins les vores de l'altar.*

Vós sou el meu Déu, us dono gràcies,
us exalço Déu meu.

*Enaltiu el Senyor, que n'és de bo:
perdura eternament el seu amor.*

President

Assemblea

1er Lector

President

2n Lector

Assemblea

President

1er Lector

President

Assemblea